

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Els senyors polítics

No sé vostès, apreciats lectors, però servidor comença a estar francament empenyat amb els senyors que ens governen. Algú pot explicar-me, per exemple, per què abans-d'ahir PP i CiU van votar conjuntament al Congrés no demanar la compareixença de Carlos Dívar per donar compte dels seus viatges de plaer? És molt fort, però ja poden anar fent-se a la idea que l'escàndol majúscul de Bankia quedarà impune. I serà gràcies a la fastigosa connivència entre els polítics i el poder econòmic. I millor que no els expliqui aquí alguns exemples, actuals i pretèrits, sobre com gasten els nostres gestors –no només els polítics, també els comunicatius– els recursos públics de què disposen: capritxoses obres de remodelació de conselleries, esmorzars no precisament barats, flotes de taxis a la seva disposi-

Jordi Évole, gat vell, ja sospitava que passaria una cosa així

ció... Doncs bé, en aquest context em van semblar d'allò més eloqüents els minuts finals de *Salvados*. Évole es va reunir amb Carmen Álvarez-Arenas i Concha Gutiérrez del Castillo, portaveus del PP i el PSOE a la comissió d'Ocupació del Congrés. Es tractava que expliquessin quines propostes i idees tenien els dos grans partits espanyols per millorar les alarmants xifres d'atur que ens assoten. Temo que Évole, gat vell, ja sospitava que passaria una cosa així. I va fer diàna. La situació està provocada amb molta habilitat i certes dosis d'emfàtica premeditació, però és de jutjat de guàrdia l'olla de grills de les dues senyores retraient-se coses mútuament i servint-nos un espectacle de vergonya aliena. Bona perdigonada, sí senyor.